

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 29/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 960

“THÁNH HIỀN KHÔNG CHỌN ĐỜI SỐNG ĐẶC QUYỀN”

Các bậc Thánh Hiền có đời sống giản dị, gần gũi với chúng sanh khổ nạn. Các Ngài không chọn đời sống đặc quyền nghĩa là các Ngài không chọn đời sống khác biệt với người bình thường.

Thích Ca Mâu Ni Phật sống đời sống “*ba y một bát*”. Ngài chỉ mang theo ba tấm y, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Ngài có đời sống giản dị, gần gũi với chúng sanh nên Ngài có thể gần gũi, độ hóa được họ.

Hòa Thượng nói: “*Nếu đời sống của chúng ta quá tốt, quá đầy đủ thì chúng sinh khổ nạn họ sẽ không dám gần gũi hay tiếp nhận chúng ta. Chúng ta đến để nói đạo lý cho họ thì họ sẽ nói: “Chỉ có những người có đời sống đặc quyền như các ông mới có thể tu học. Những người bình dân như chúng tôi, cơm không có ăn, áo không có mặc thì làm sao có thể tu hành!”*”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta trải qua đời sống giản dị, bần cùng như họ thì họ sẽ thấy rất hoan hỷ. Họ sẽ ưa thích gần gũi, ưa thích nghe chúng ta nói vậy thì chúng ta có thể hiểu rõ, giúp đỡ họ*”. Khi chúng ta gần gũi họ chúng ta biết những khiếm khuyết, những điều chưa phù hợp trong đời sống vật chất, đời sống tinh thần của họ thì chúng ta có thể dẫn đạo họ.

Hòa Thượng nói: “*Đời sống, tư tưởng, giáo huấn của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đều là biểu pháp cho chúng ta*”. Bà Hứa Triết chọn đời sống vô cùng là bình dị. Bà chưa từng nghĩ đến việc mua quần áo mới. Bà nhặt quần áo trong thùng rác để khâu vá lại cho vừa vặn. Khi bà đến nhận bằng quy y, bà mặc chiếc áo tay lỡ và chiếc quần đen dài qua đầu gối. Bà sống đời sống bình dị vì bà muốn tiếp độ tầng lớp có đời sống khó khăn nhất. Bà có thể hòa mình vào thế gian để tiếp độ người. Chúng ta ở trong xã hội có nhiều vai trò khác nhau nên chúng ta phải ăn mặc phù hợp với từng hoàn cảnh.

Bài học hôm nay là triết lý để chúng ta áp dụng cho đời sống của mình. Thánh Hiền sẽ không chọn đời sống đặc quyền. Chúng ta là học trò của Thánh Hiền, chúng ta cũng không chọn đời sống đặc quyền mà chúng ta phải chọn đời sống giản dị, gần gũi với chúng sanh khổ nạn. Chúng ta làm giáo dục Thánh Hiền, chúng ta phải có đời sống bình dị thì chúng ta mới có cơ hội gần gũi từ đó có phương cách để dẫn đạo họ.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn học Thánh, học Hiền thì trước tiên là chúng ta phải đem vật dụng buông xả. Từ xưa đến nay Phật pháp đều dạy chúng ta nhìn thấu, buông xả. Buông xả chính là buông xả phiền não. Nhìn thấu chính là hiểu rõ chân tướng sự thật. Quy luật vận hành của vạn sự, vạn vật trong vũ trụ, tánh, tướng, sự lý, nhân quả chính là đại học vấn. Chúng ta không thể thành tựu đại học vấn này chính bởi dục vọng của chúng ta. Dục vọng chính là phiền não. Phiền não làm cho chân tâm, trí tuệ của chúng ta bị che khuất”**. Hàng ngày chúng ta vẫn có tâm mong cầu. Chúng ta không dùng tâm chân thành để làm việc, để đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta nhìn thấy ai có năng lực tốt hơn mình thay vì chúng ta học hỏi từ họ thì chúng ta lại khởi vọng tưởng, mong muốn mình tốt hơn người. Chúng ta không nỗ lực tu hành mà chúng ta mong một ngày nào đó sẽ thành Thánh, thành Hiền. Đó chính là vọng tưởng, dục vọng.

“Dục vọng” và “nguyện vọng” rất gần nhau. Chúng ta vì ta mà lo nghĩ thì đó là dục vọng. Chúng ta toàn tâm toàn ý vì chúng sanh lo nghĩ thì đó là nguyện vọng. Chúng ta đừng để dục vọng làm chủ. Chúng ta có dục vọng thì chúng ta sẽ tư lợi. Tư lợi thì nhất định là tổn người. Chúng ta có thêm một phần hưởng thụ, tiện nghi thì chúng sanh sẽ bớt đi một phần. Chúng ta nhường đi một phần tiện nghi, lợi ích thì chúng sanh sẽ có thêm một phần. Chúng ta chiếm tiện nghi của chúng sanh mà chúng ta nói đạo lý thì chắc chắn họ sẽ không nghe.

Hòa Thượng nói: **“Trí tuệ và chân tâm của chúng ta không thể hiển lộ là vì chúng ta có quá nhiều dục vọng. Trí tuệ, đức năng, tướng hảo trong tự tánh của chúng ta là giống như chư Phật Như Lai, không hề kém khuyết. Hiện tại chúng ta không thấy được trí tuệ, đức năng, tướng hảo của mình là bởi phiền não, dục vọng của chúng ta quá nặng. Chúng ta mỗi niệm đều tham cầu hưởng thụ vật chất, mê đắm ở trong vật dụng”**.

Trong chúng ta có năng lực đầy đủ, viên mãn như chư Phật Bồ Tát nhưng năng lực của chúng ta đang bị che lấp bởi dục vọng. Ngày trước, khi tôi dạy lớp gia giáo, tôi nhìn thấy các chú tiểu trầm trồ, thích thú khi cầm xem một chiếc điện thoại Iphone 4. Khi vào học tôi nhắc các chú tiểu: **“Các chú có biết rằng người ta gọi các chú là chú, là Thầy không! Chỉ vì một**

chiếc điện thoại mà các chú phải trầm trồ, thích thú như thế! Sao các chú tâm thường quá vậy!”. Sau khi tôi nói vậy thì một số người không thoải mái, họ nghĩ không theo học nữa. Họ không hiểu rằng tôi nhắc bằng lòng chân thành!

Những lời nhắc của Hòa Thượng đều rất đúng bệnh. Hòa Thượng nói: **“Thánh Hiền không chọn đời sống đặc quyền”**. Ngài nhắc chúng ta là học trò của Thánh Hiền, học trò của Phật Bồ Tát thì chúng ta phải sống giản dị, nhường tiện nghi, tiện ích của mình cho chúng sanh. Tâm của Phật Bồ Tát hoàn toàn khác biệt với tâm của chúng sanh. Chúng ta nhường một phần thì chúng sanh có thêm một phần. Chúng ta chiếm một phần thì chúng sanh ít đi một phần. Nếu chúng ta không được nhắc nhở thường xuyên chúng ta sẽ không có có ý niệm nhường chúng sanh. Người khác nhìn vào sẽ nhận ra tướng của chúng ta là tướng: *“Tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng”,* hưởng thụ *“năm dục sáu trần”, “tham sân si mạn”*. Chúng ta *“túng tình, túng dục”*. *“Túng”* là buông lung, thả trôi, không kiểm soát những ham muốn, tham cầu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta ham muốn hưởng thụ thì nhất định sẽ tổn hại người khác nên chúng ta phải nhận quả báo. Chúng ta nói: “Chúng ta không làm tổn người! Chúng ta chỉ làm việc lợi mình nhưng không làm tổn hại người”. Nhưng chúng ta chiếm lấy lợi ích cho mình thì chắc chắn sẽ tổn hại người. Chúng ta có thêm một phần lợi ích thì chúng sanh sẽ ít đi một phần lợi ích. Những tài nguyên vật chất trên địa cầu chỉ có giới hạn vậy nên nếu chúng ta muốn hưởng thêm một phần thì chúng sanh sẽ bớt đi một phần”**. Phàm phu ở trong sáu cõi khởi tâm động niệm không thể có lợi mình mà không tổn người. Không có đạo lý này! Lợi mình nhất định là tổn người!

Trong cuốn *“Gương sáng người xưa”* có câu: **“Chúng ta nhịn một hai bữa tiệc tùng để nhường cho người đói”**. Đạo lý người xưa dạy rất sâu sắc. Chúng ta nhường đi một phần thì người khác sẽ nhận được một phần. Người xưa cũng dạy: **“Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng”**. Chúng ta có tập khí *“để dành”*. Chúng ta không biết hiện tại có vô số người không có đồ để dùng. Chúng ta để dành cho tháng sau, năm sau hay hai chục năm thì chúng ta sẽ tổn phước vì người khác sẽ không có đồ để dùng.

Hòa Thượng nói: **“Phải biết đem vật chất biến thành phước báu”**. Chúng ta đừng đem *“phước báu”* chuyển thành *“vật chất”*. Đạo lý này rất đơn giản nhưng ý nghĩa rất thâm sâu. Chúng ta nghe thì hiểu nhưng không làm được. Tôi hiểu được đạo lý này nên tôi rất dụng tâm để làm. Việc gì không cần thiết thì nhất định tôi không làm. Những việc cần làm cho chúng sanh thì dù tổn kém tôi cũng làm.

Hòa Thượng nói: **“Làm gì có đạo lý như chúng sanh thường tình nói: “Tôi làm lợi mình nhưng không tổn hại người”. Chúng ta có thêm một phần thì người khác sẽ ít đi một phần. Cho nên chúng ta tư lợi thì nhất định là chúng ta sẽ hại người. Đại Thánh, Đại Hiền, các Ngài tuyệt đối không trải qua một đời sống đặc quyền. Các Ngài nhất định sẽ trải qua đời sống đại chúng hóa, đời sống bình thường như bao nhiêu chúng sanh. Không Lão Phu Tử trải qua đời sống bình dân. Thích Ca Mâu Ni Phật trải qua đời sống khát thực, nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Các Ngài đều cùng với chúng sanh bần khổ kết thành một mạng. Các Ngài không trải qua đời sống đặc quyền, đây chính là giáo dục của Thánh Hiền”**. Trong nhà Phật có câu: **“Hòa hoan hồng trần”**. Hòa vào trong đời sống bình dân. Các Ngài gần với chúng sanh để có thể giúp chúng sanh. Các Ngài dùng thân giáo để giáo hóa, nhắc nhở, cảnh thức chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta trải qua đời sống quá tốt thì chúng sanh không muốn gần gũi, tiếp nhận chúng ta. Lời chúng ta nói họ không muốn nghe”**. Họ nghĩ họ có đời sống vô cùng khôn khéo như thế này thì làm sao có thể nghe đạo lý. Nhưng đời sống khôn khéo thế nào chúng ta cũng có thể thực tiễn giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền.

Trước đây tôi giảng đề tài: **“Tái tạo phước báu”**. Đời sống của chúng ta đang rất cơ cực nhưng chúng ta vẫn có thể hành bố thí. Chúng ta vẫn có thể bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy. Không phải người giàu sang, dư dả mới có thể bố thí. Khi tôi đến làng người mù ở Sóc Trăng, hôm đó có mấy trăm người khó khăn nhất được chọn đến nhận quà. Tôi hỏi họ: **“Mọi người nhận được phiếu tặng quà thì chúng ta có ý niệm nhường người khác không? Hay chúng ta biết có hoàn cảnh còn khó khăn chúng ta thì chúng ta có nhắc người tặng phiếu tặng cho họ một phiếu không? Hôm nay chúng ta được nhận quà, chúng ta có một chút dư dả thì chúng ta có ý định chia cho người khác không?”**. Hôm đó không một ai có những ý niệm này. Chúng ta chỉ luôn luôn tận hưởng phước báu. Nếu chúng ta nhường lại một phần tiện ích cho người khác thậm chí chúng ta nhường hết phần tiện nghi cho người khác thì rất nhiều người sẽ được lợi ích.

Người xưa nói: **“Nhà giàu đứt tay bằng nhà nghèo đổ ruột”**. Chúng ta chỉ cần hơi đau là chúng ta đi tìm thuốc, đi bệnh viện rất lãng phí. Người nghèo bị bệnh nặng thì họ cũng không có tiền đi chữa trị. Có người bị dập chân nhưng không có tiền điều trị. Khi chân họ bị hoại tử rồi thì họ phải đi cắt bỏ.

Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Chúng ta nhường đi một phần tiện ích thì chúng sanh sẽ bớt đi một phần đau khổ***”. Chúng ta không ăn một bữa tiệc thì giúp nhiều người có thể có bữa ăn. Chỉ có Phật Bồ Tát, Thánh Hiền mới có tâm này. Các Ngài gần gũi với chúng sanh khổ nạn để hiểu họ, để giáo hóa họ. Chúng sanh khổ nạn cảm động nên tiếp nhận, nghe theo. Chúng ta phải biết hóa thân phù hợp với hoàn cảnh. Chúng ta phải chân thật hóa thân. Trên một chuyến bay, tôi vô tình xem một video quay một số người mẫu tự trồng lúa, sau đó họ thu hoạch, giã gạo để làm cơm. Họ ra ruộng làm nhưng vẫn trang điểm. Chúng ta không thật sự bình dị, dễ gần thì chúng sanh không dám gần gũi chúng ta.

Hiện tại chúng ta không hiển lộ được trí tuệ, đức năng, tướng hảo vì những thứ này đã bị dục vọng che lấp. Chúng ta biết được điều này để chúng ta điều chỉnh lại khởi tâm động niệm của mình. Nếu chúng ta giảm một phần dục vọng thì trí tuệ, đức năng, tướng hảo của chúng ta sẽ được hiển lộ một phần, giảm một trăm phần thì trí tuệ, đức năng, tướng hảo của chúng ta sẽ hiển lộ một trăm phần.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!